

Sách Đa-ni-ên - Số một trăm sáu mươi bảy

Giải mã Lời Tiên Tri: vén mở ý nghĩa lịch sử và tiên tri của Đa-ni-ên 11:10 và các phần tiếp theo

Jeff Pippenger

2024-03-30

Câu bốn mươi của Đa-ni-ên chương mười một bắt đầu vào thời kỳ cuối cùng năm 1798, khi vua phương bắc bị giao cho vết thương chí tử dưới tay vua phương nam. Lịch sử ấy đã được tiêu biểu bởi năm 246 TCN, khi Ptolemy giáng sự báo thù trên vương quốc phương bắc, và cũng bởi nước Pháp thời Napoléon bắt giáo hoàng làm tù nhân vào năm 1798. Sau khi vua phương nam trở về Ai Cập trong câu chín, thì câu mười xác định rằng vua phương bắc sẽ phát động một cuộc phản công chống lại vua phương nam.

Vậy vua phương nam sẽ vào trong nước của mình, rồi sẽ trở về đất của mình. Nhưng các con trai của ông sẽ dậy động và sẽ tập hợp một đoàn quân rất lớn, hùng mạnh; và sẽ có một người chắc chắn tiến đến, tràn ngập và đi qua; rồi người ấy sẽ trở về và dậy động, đến tận thành lũy của mình. Đa-ni-ên 11:9, 10.

Trước khi chúng ta xem xét lời chú giải của Uriah Smith về lịch sử đã ứng nghiệm câu mười, chúng ta lưu ý đến cách diễn đạt “tràn lụt, và đi xuyên qua.” Cụm từ tiếng Hê-bơ-rơ được dịch theo cách này cũng được dịch ở câu bốn mươi là “tràn lụt và vượt qua.” Đó là cùng một cụm từ trong nguyên văn Hê-bơ-rơ. Nó chỉ xuất hiện ở một chỗ khác nữa trong Kinh Thánh.

Và nó sẽ đi qua Giu-đa; nó sẽ tràn ngập và vượt qua, nó sẽ dâng lên đến tận cổ; và đôi cánh dang rộng của nó sẽ che phủ khắp bề rộng đất nước người, hỡi Immanuel. Isaiah 8:8.

Trong Đa-ni-ên chương mười một, câu mười và câu bốn mươi, và rồi một lần nữa trong Ê-sai chương tám, câu tám, cùng một cụm từ tiếng Hê-bơ-rơ được dịch theo ba cách khác nhau, dù chúng mang cùng một ý nghĩa. Từ cuối cùng của cụm từ ấy, từ Hê-bơ-rơ "abar", lần lượt được thể hiện là "đi xuyên qua" ở câu mười, "vượt qua" ở câu bốn mươi, và rồi là "đi qua" trong Ê-sai. Ý nghĩa về cơ bản là như nhau trong cả ba chỗ dẫn, nhưng trong Ê-sai còn có một mối liên hệ tiên tri khác giữa các chỗ dẫn này.

Câu Kinh Thánh trong sách Ê-sai đã được ứng nghiệm khi vua A-si-ri chinh phục Giu-đa và tiến đến Giê-ru-sa-lem, nhưng không bao giờ chiếm được chính thành ấy. Ông tiến lên “đến cổ”, nhưng không bao giờ chinh phục được “đầu”. Trong chính lời tiên tri đó, Ê-sai nêu ra một biểu tượng tiên tri cho biết “đầu” tượng trưng cho gì, và ông xác định rằng “đầu” là thủ đô của vương quốc, còn vua của vương quốc cũng là “đầu”. Ông đưa ra hai chứng nhân cho lẽ thật tiên tri rằng “đầu” là một vị vua và một vương quốc, rồi một cách hàm ẩn chỉ ra rằng nếu người học lời tiên tri không chấp nhận và hiểu lẽ thật này, người ấy sẽ không đứng vững. Câu Kinh Thánh hàm ẩn ấy là một phần của chính lời tiên tri cho biết rằng vua phương bắc sẽ tràn tới và vượt qua, nhưng chỉ “đến cổ” mà thôi.

Vì đầu của Sy-ri là Đa-mách, và đầu của Đa-mách là Rê-xin; và trong vòng sáu mươi lăm năm, Êp-ra-im sẽ bị bẻ gãy đến nỗi không còn là một dân. Và đầu của Êp-ra-im là Sa-ma-ri, và đầu của Sa-ma-ri là con trai của Rê-ma-lia. Nếu các người không tin, chắc chắn các người sẽ không đứng vững. Ê-sai 7:8, 9.

“Đầu” của quốc gia Syria là thủ đô “Damascus”, và “đầu” của “Damascus” (thủ đô) là “Rezin”, vua của Syria. Cũng vậy, “đầu” của quốc gia Ephraim là thủ đô “Samaria”, và “đầu” của “Samaria” (thủ đô) là “con trai của Remaliah” (Pekah), vua của Samaria. Trong cùng lời tiên tri, ở chương kế tiếp, ở câu tám, vua Sennacherib của Assyria bao vây Jerusalem, và ở câu tám, việc ông bao vây Jerusalem được mô tả là dâng lên tới cổ.

Các câu 7 và 8, vốn trình bày—dựa trên hai nhân chứng—biểu tượng tiên tri về một "đầu", đại diện cho cả nhà vua và thủ đô của quốc gia của vua, là lời tiên tri về 65 năm dùng để xác định điểm khởi đầu của cả hai lời tiên tri hai nghìn năm trăm hai mươi năm chống lại các vương quốc Israel miền bắc và miền nam. Vì vậy, đây là một câu rất phức tạp, vì nó liên kết với câu 10 và 40 của chương 11 sách Daniel, mà cả hai cũng xác định các cuộc giao chiến khi một vua phương bắc tấn công một vua phương nam, giống như Sennacherib, một vua phương bắc, đã tấn công Judah, một vua phương nam, ở câu 8 của Isaiah chương 8.

Chìa khóa kết nối các cuộc giao chiến giữa vua phương bắc và vua phương nam lại với nhau là “đầu” và “tràn qua và đi qua.” Khi vua phương bắc đáp trả vua phương nam trong câu mười, chương mười một, ông thắng trận, nhưng ông bỏ qua “đầu,” vì ông “đến, và tràn qua, và đi qua” “tới” “thành trì” của vua phương nam. Phần tường thuật ở câu mười cho thấy chiến thắng của vua phương bắc trước vua phương nam, nhưng ông không tiến vào Ai Cập (thành trì), tức kinh đô—“đầu.”

Khi vua phương nam trước đó đánh bại vua phương bắc trong các câu 7 và 8, ông "đi vào thành trì của vua phương bắc, và" "đắc thắng và" "đem các phu tù" trở về "Ai Cập." Trong chiến thắng trả đũa của vua phương bắc, ông đã không tiến vào Ai Cập, qua đó tiêu biểu rằng khi Liên Xô bị cuốn trôi vào năm 1989, nước Nga—thủ đô của nó, tức cái đầu của nó—vẫn đứng vững. "Nếu các người không tin, chắc chắn các người sẽ không đứng vững." Chính nước Nga, được trình bày như vua phương nam trong các câu 11 và 12, giành chiến thắng trong trận chiến ở vùng biên giới, mà thời cổ đại là Raphia, và ngày nay là Ukraine.

'CÂU 10. Nhưng các con trai người ấy sẽ nổi dậy và tập hợp một đoàn quân lớn mạnh đông đảo; và một người chắc chắn sẽ đến, tràn qua và đi qua; rồi người ấy sẽ trở về và lại nổi dậy, đến tận đôn lũy của mình.'

Phần đầu của câu này nói về những người con trai, ở số nhiều; phần cuối thì nói về một người, ở số ít. Các con trai của Seleucus Callinicus là Seleucus Ceraunus và Antiochus Magnus. Cả hai đều hăng hái dấn thân vào công cuộc bênh vực và báo thù cho chính nghĩa của cha họ và của đất nước họ. Người anh trong hai người, Seleucus, trước hết lên ngôi. Ông tập hợp một binh lực hùng hậu để khôi phục các lãnh thổ của cha mình; nhưng vì là một vị vương yếu đuối và nhu nhược, cả về thể chất lẫn tài lực, lại túng thiếu và không thể giữ quân đội trong vòng vây phục, ông đã bị hai viên tướng của mình đầu độc sau một thời trị vì không mấy vẻ vang

kéo dài hai hoặc ba năm. Người em trai có năng lực hơn của ông, Antiochus Magnus, bèn được tôn làm vua; ông tiếp quản quân đội, chiếm lại Seleucia và thu hồi Syria, nắm quyền đối với một số nơi bằng hiệp ước, còn những nơi khác bằng vũ lực. Tiếp theo là một cuộc đình chiến, trong đó đôi bên vừa đàm phán hòa bình vừa chuẩn bị chiến tranh; sau đó Antiochus quay lại, đánh bại Nicolas, vị tướng Ai Cập, trong một trận chiến, và đã nghĩ đến việc xâm lược chính Ai Cập. Đây là 'một người' chắc chắn sẽ tràn tới và tràn qua. Uriah Smith, Daniel và Khải Huyền, 253.

Sự sụp đổ của Liên Xô vào năm 1989 đánh dấu “thời kỳ cuối cùng”, và hai người con trong câu ấy tượng trưng cho hai cột mốc là Reagan và Bush cha. Kể từ “thời kỳ cuối cùng” vào năm 1798, tức là thời điểm câu 40 của Đa-ni-ên đoạn 11 bắt đầu, dân phụ của La Mã đã bị lãng quên, vì nàng, như Giê-sa-bên, vẫn ở lại Sa-ma-ri, trong khi chồng nàng là A-háp đối đầu với Ê-li trên núi Cạt-mên. Nàng ẩn mình, nhưng âm thầm giật dây, như nàng đã làm trong Thế chiến thứ nhất và Thế chiến thứ hai. Chồng nàng là đạo quân ủy nhiệm của nàng chống lại vua phương nam. Khi nàng trả đũa vào năm 1989, nàng, với tư cách là vua phương bắc, đem theo chiến xa, tàu thuyền và kỵ binh.

Vào thời kỳ cuối cùng, vua phương nam sẽ tấn công người ấy; còn vua phương bắc sẽ kéo đến chống lại người ấy như cơn lốc, với chiến xa, kỵ binh và nhiều tàu thuyền; và ông sẽ tiến vào các xứ, tràn ngập và vượt qua. Đa-ni-ên 11:40.

Đại diện của bà ta trong cuộc trả đũa được biểu trưng bằng "tàu thuyền", tức quyền lực kinh tế, và bằng "chiến xa và kỵ binh", tức sức mạnh quân sự. Sức mạnh quân sự và quyền lực kinh tế là hai thuộc tính mang tính tiên tri của Hoa Kỳ trong các lời tiên tri về những ngày sau rốt, vì Hoa Kỳ sẽ cầm những ai không chịu cúi mình trước Jezebel mua bán, và nếu họ vẫn từ chối dấu ấn quyền uy của Jezebel, họ sẽ bị xử tử. Chính quyền lực kinh tế và sức mạnh quân sự của Hoa Kỳ, được huy động phối hợp với chế độ giáo hoàng, đã dẫn đến sự tan rã của Liên Xô vào năm 1989, dù nước Nga vẫn còn tồn tại.

Lịch sử đã ứng nghiệm câu 10 của chương 11 sách Đa-ni-ên được tái diễn trong lịch sử của nửa sau câu 40, vốn xác định thời kỳ cuối cùng vào năm 1989. Lịch sử trong các câu 6 đến 9 trình bày lịch sử dẫn đến thời kỳ cuối cùng, vốn được xác định ở nửa đầu câu 40. Các câu 5 đến 10 của chương 11 sách Đa-ni-ên minh họa một cách hoàn hảo lịch sử của câu 40 trong chương 11, vì, như Bà White đã ghi lại, "phần lớn lịch sử đã được ứng nghiệm trong chương mười một của Đa-ni-ên sẽ được lặp lại."

Các câu 1–4 của Đa-ni-ên đoạn 11 xác định Cyrus, vị vua thứ hai của quốc gia có hai sừng, tại thì kỳ cuối cùng trong những ngày sau rốt. “Thì kỳ cuối cùng” trong những ngày sau rốt là năm 1989, và vị tổng thống thứ hai, được Cyrus đại diện, thiết lập một chuỗi tiên tri cho phép một người nghiên cứu lời tiên tri đếm tới vị tổng thống thứ sáu sau năm 1989, người sẽ là vị tổng thống giàu có nhất và sẽ khuấy động (đánh thức) các quyền lực con rồng theo chủ nghĩa toàn cầu, dù là các nhà toàn cầu của thế giới hay ở Hoa Kỳ. Lịch sử tiên tri đó sau đó chuyển sang vương quốc thứ bảy trong lời tiên tri Kinh Thánh, tức mười vua của Liên Hợp Quốc, và xác định vị vua đầu tiên và chủ chốt của nó, được tượng trưng bởi Alexander Đại đế (nghĩa là “Chiến binh của loài người”), và sự tan rã cuối cùng của vương quốc ông khi bốn luồng gió của Hội giáo được giải phóng hoàn toàn

vào lúc kết thúc thời kỳ ân huệ dành cho loài người.

Sau đó, các câu từ năm đến chín minh họa lịch sử tương ứng với giai đoạn trước khi thế lực giáo hoàng được thiết lập trên ngai vào năm 538, vì trước hết thế lực sẽ trở thành vua phương bắc phải vượt qua ba chướng ngại địa lý, như Seleucus đã làm, người sau đó được lập làm vua phương bắc. Kế đó, trong ba năm rưỡi, được tượng trưng bằng ba mươi lăm năm thực tế, vua phương bắc cai trị, cho đến khi vua phương nam tiến vào thành lũy của ông và bắt ông làm tù binh; tại đó sau này ông chết ở Ai Cập vì ngã ngựa. Vì vậy, các câu này chỉ ra giai đoạn lịch sử đã kết thúc vào thời kỳ cuối cùng năm 1798.

Câu mười xác định lịch sử của thời kỳ tận cùng vào năm 1989, và cùng với các câu năm đến chín, chúng đại diện cho lịch sử của câu bốn mươi; lịch sử của các câu ba mươi đến ba mươi sáu cũng vậy. Vì vậy, từ câu một đến câu mười, dòng trên dòng, có hai dòng tiên tri. Dòng thứ nhất đề cập đến các nhà lãnh đạo của vương quốc thứ sáu và thứ bảy, dù có một khoảng trống giữa vị tổng thống thứ sáu và giàu nhất của vương quốc thứ sáu và vương quốc thứ bảy.

Dòng thứ hai bao quát lịch sử của việc loại bỏ ba trở ngại, thời kỳ Vua phương Bắc trị vì, và người sau đó bị loại bỏ vào năm 1798, cho đến năm 1989, và vị tổng thống thứ hai, được đại diện trong dòng trước bởi Cyrus.

Các câu mười một và mười hai mô tả một dòng lịch sử thứ ba diễn ra sau vị tổng thống giàu có của câu hai, nhưng vào một thời điểm nào đó sau sự sụp đổ của Liên Xô vào thời kỳ kết thúc năm 1989, và ở một thời điểm nào đó trước luật Ngày Chủ nhật tại Hoa Kỳ như được nêu trong câu mười sáu.

Lịch sử sau thời kỳ cuối cùng vào năm 1989 được đưa đến vị tổng thống thứ sáu và giàu có nhất, kẻ khuấy động những người theo chủ nghĩa toàn cầu bắt đầu từ năm 2016, trong dòng thứ nhất. Lịch sử tiên tri được đưa đến năm 1989, trong dòng thứ hai. Trận Raphia (“Biên Giới”) trong các câu mười một và mười hai đi trước câu mười ba, nơi vua phương bắc vừa mới bị đánh bại khỏi phục quân đội của mình rồi sau đó đánh bại vua phương nam, ngay trước luật Chúa nhật ở câu mười sáu. Quyền lực ủy nhiệm của vua phương bắc trong câu mười ba là vị tổng thống cuối cùng trong số tám vị tổng thống cai trị từ năm 1989 đến luật Chúa nhật. Vì vậy, câu mười ba hẳn phải diễn ra vào hoặc sau cuộc bầu cử của vị tổng thống thứ tám, là kẻ thuộc về bảy vị kia. Các câu mười một và mười hai bắt đầu ngay trước vị tổng thống thứ sáu, giàu có nhất, và có lẽ kết thúc ngay trước cuộc bầu cử của chính vị tổng thống ấy, kẻ trở thành vị thứ tám thuộc về bảy vị, và là người chiến thắng trong trận chiến thứ ba của cuộc chiến ủy nhiệm, trong các câu mười ba đến mười lăm.

Sự trả đũa của vua phương nam trong các câu mười một và mười hai là để đáp lại sự thất bại mà vua phương nam đã chịu trong câu mười. Câu mười xác định chiến thắng của vua phương bắc vào năm 1989, là điều đã được tạo nên bởi liên minh bí mật giữa Hoa Kỳ và Vatican. Chiến thắng của đạo quân phương bắc là trận chiến đầu tiên của cuộc chiến tranh ủy nhiệm. Cuộc chiến nóng theo nghĩa đen đã được ứng nghiệm trong thời cổ đại là hình bóng của một cuộc chiến tranh ủy nhiệm trong những ngày sau rốt, và vì vậy chiến thắng trong các câu mười một và mười hai sẽ là chiến thắng của vua phương nam, trong trận chiến thứ hai của các cuộc chiến tranh ủy nhiệm.

Có ba trận chiến trong các câu mười đến mười lăm, và tất cả đều đã được ứng nghiệm trong thời cổ đại bằng những cuộc chiến tranh nóng theo nghĩa đen, nhưng chúng tượng trưng cho ba trận chiến trong các cuộc chiến tranh ủy nhiệm vào những ngày sau rốt. Trận chiến thứ nhất đã được chiến thắng bởi liên minh bí mật của con thú và tiên tri giả, chống lại con rồng vào năm 1989. Trận chiến thứ hai của các cuộc chiến tranh ủy nhiệm sẽ được chiến thắng bởi quyền lực con rồng vô thần của vua phương nam, chống lại liên minh của giáo hoàng và đạo quân ủy nhiệm của ông. Trận chiến thứ ba của các cuộc chiến tranh ủy nhiệm sẽ được chiến thắng bởi đạo quân ủy nhiệm của vua phương bắc, như được trình bày trong các câu mười ba đến mười lăm.

Theo phương diện tiên tri, có ba cuộc thế chiến nóng, ba cuộc chiến tranh ủy nhiệm, gồm ba trận chiến, và cuộc chiến của ba tai họa của Hồi giáo. Cũng có một cuộc Nội chiến và một cuộc Chiến tranh Cách mạng. Trận chiến thứ hai trong các cuộc chiến tranh ủy nhiệm hiện đang diễn ra tại Ukraine, “Biên giới”, như được tượng trưng bởi Raphia, nơi từng là ranh giới giữa vua phương nam và vua phương bắc, khi các câu mười một và mười hai lần đầu tiên được ứng nghiệm trong lịch sử.

Đúng vào cùng thời điểm mà trận chiến thứ hai của các cuộc chiến ủy nhiệm tại Ukraine đang được tiến hành, thì cuộc tấn công thứ hai trong ba cuộc tấn công của Hồi giáo chống lại vùng đất vinh hiển cũng đang diễn ra. Cuộc tấn công thứ nhất của tai họa thứ ba đã đến vào ngày 11 tháng 9 năm 2001, và việc đóng ấn cho một trăm bốn mươi bốn nghìn người đã bắt đầu. Thời kỳ đóng ấn kết thúc vào đạo luật ngày Chúa nhật sắp đến tại Hoa Kỳ, khi Hồi giáo của tai họa thứ ba sẽ một lần nữa tấn công Hoa Kỳ. Đòn tấn công đầu tiên và cuối cùng là như nhau, và cả hai đều đánh dấu một tiếng của thiên sứ trong Khải Huyền mười tám, cũng là tiếng của thiên sứ thứ ba, cũng là tiếng kèn thứ bảy vang lên, cũng là tai họa thứ ba.

Ở giữa hai cuộc tấn công ấy, vốn là hai tiếng nói, tức là âm thanh của tiếng kèn thứ bảy, Hồi giáo của tai vạ thứ ba đã tấn công, không phải vùng đất vinh hiển thiêng liêng hiện đại, nhưng là vùng đất vinh hiển theo nghĩa đen của thời cổ xưa, vào ngày 7 tháng 10 năm 2023.

Cuộc chiến khi ấy bắt đầu, nay đang diễn ra chính tại khu vực nơi Trận Raphia đã xảy ra như được mô tả trong các câu mười một và mười hai. Dải Gaza là đường biên giới giữa vương quốc phía nam là Giu-đa và Ai Cập. Ngày 7 tháng 10 năm 2023 là một bánh xe ở trong các bánh xe khác, đánh dấu sự phản nghịch, hay chữ cái thứ mười ba trong bảng chữ cái Hê-bơ-rơ, mà cùng với chữ cái đầu tiên và chữ cái cuối cùng tạo thành từ “lẽ thật.”

Cuộc tấn công thứ hai của Hồi giáo thuộc tai vạ thứ ba chống lại đất vinh hiển đã xảy ra vào ngày 7 tháng 10 năm 2023, và nó diễn ra đúng tại khu vực chính xác nơi Trận Raphia cổ xưa đã xảy ra, ứng nghiệm các câu mười một và mười hai. Cuộc tấn công thứ hai vào đất vinh hiển, thông qua biểu tượng địa lý tiên tri, được liên kết với trận chiến thứ hai của các cuộc chiến tranh ủy nhiệm, như được tiêu biểu bởi cuộc chiến tại Ukraine.

Từng hàng tiếp theo hàng, trận chiến thứ hai của các cuộc chiến tranh ủy nhiệm hiện đang diễn ra tại Ukraine (Miền Biên Địa), bao gồm nốt thứ hai của tiếng kèn thuộc tai vạ thứ ba (ngày 7 tháng 10 năm 2023), được ứng nghiệm trong giai đoạn cuối cùng của việc đóng ấn cho một trăm bốn mươi bốn nghìn người. Kinh nghiệm đóng ấn ấy được Đa-ni-ên minh họa trong chương mười, khi

ông thấy khái tượng “marah” sau thời kỳ than khóc hai mươi mốt ngày, tức là ba ngày rưỡi mà hai vị tiên tri đã chết ngoài đường. Khái tượng ấy được giải nghĩa là lời giải thích về “điều sẽ xảy đến cho dân sự Đức Chúa Trời trong những ngày sau rốt.”

Chân lý được trình bày qua khái tượng về sông Hiddekel, tức lễ thật ẩn chứng, được ứng nghiệm trong lịch sử tiên tri của các câu 11 đến 15. Đó là lịch sử của câu 40, bắt đầu vào năm 1989, và tiếp diễn đến câu 41 và đến đạo luật Chủ nhật sắp đến. Đó là lịch sử của vị tổng thống thứ sáu, giàu nhất, ở câu 2, được mô tả cho đến vương quốc thứ bảy của “Alexander Đại đế” như đã ghi ở câu 3.

Lịch sử đã khởi đầu vào lúc mở màn trận chiến thứ hai của các cuộc chiến tranh ủy nhiệm vào năm 2014, tiếp theo là việc vị tổng thống giàu nhất bắt đầu chiến dịch tranh cử của mình vào năm 2015, chính là khoảng trống của câu bốn mươi, từ năm 1989 cho đến luật ngày Chúa nhật ở câu bốn mươi mốt; đồng thời đó cũng là khoảng trống từ vị tổng thống thứ sáu, giàu nhất trong câu hai, cho đến vương quốc thứ bảy. Đó là lịch sử đã bắt đầu với tiếng phán thứ nhất của Khải Huyền đoạn mười tám vào ngày 11 tháng 9 năm 2001, và kết thúc với tiếng phán thứ hai vào giờ xảy ra cơn động đất lớn trong đoạn mười một của sách Khải Huyền. Lịch sử ấy cũng là giai đoạn lịch sử được Ê-xê-chi-ên xác định trong đoạn mười hai, nơi mọi sự hiện thấy đều được ứng nghiệm. Giai đoạn ấy là thời kỳ đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn người. Sự nên thánh của dân sự Đức Chúa Trời được hoàn tất qua lời Ngài.

Xin Cha thánh hóa họ trong lễ thật; lời Cha là lễ thật. Giăng 17:17.

Chúng tôi sẽ tiếp tục nghiên cứu này trong bài viết tiếp theo.

Khái tượng này được ban cho Ê-xê-chi-ên vào một thời điểm khi tâm trí ông tràn ngập những điềm báo u ám. Ông thấy đất tổ tiên mình trở nên hoang tàn. Thành phố xưa kia đông đúc nay không còn người ở. Tiếng vui mừng và bài ca ngợi khen không còn vang lên bên trong tường thành của nó. Chính nhà tiên tri là kẻ lạ nơi đất lạ, nơi tham vọng vô bờ và sự tàn bạo man rợ ngự trị tối thượng. Những điều ông thấy và nghe về sự bạo ngược và bất công của loài người làm đau đớn linh hồn ông, và ông than khóc thảm thiết ngày đêm. Nhưng những biểu tượng kỳ diệu hiện ra trước mặt ông bên bờ sông Kê-ba bày tỏ một quyền năng tể trị lớn hơn quyền của các vua chúa trần gian. Trên các quân vương kiêu căng và tàn ác của A-si-ri và Ba-by-lôn, Đức Chúa Trời của lòng thương xót và lễ thật ngự trên ngai.

Những cơ cấu giống bánh xe, hiện ra với nhà tiên tri như bị cuốn vào một mớ hỗn độn, thực ra ở dưới sự hướng dẫn của một bàn tay vô hạn. Thần của Đức Chúa Trời, được tỏ cho ông thấy như đang vận hành và điều khiển những bánh xe ấy, đã đem trật tự ra từ sự hỗn loạn; vì thế cả thế giới đều ở dưới quyền tể trị của Ngài. Vô số các hữu thể vinh hiển chỉ chờ lời Ngài để chế ngự quyền lực và sách lược của những kẻ gian ác, và đem điều lành đến cho những người trung tín của Ngài.

Cũng vậy, khi Đức Chúa Trời sắp mở ra cho Giăng yêu dấu lịch sử của Hội Thánh cho các thời đại tương lai, Ngài đã ban cho ông một sự bảo đảm về sự quan tâm và chăm sóc của Đấng Cứu Thế đối với dân Ngài bằng cách tỏ cho ông thấy 'Một Đấng giống như Con Người' bước đi giữa các chân đèn, tượng trưng cho bảy Hội Thánh. Trong khi Giăng được cho thấy những cuộc tranh đấu lớn lao sau cùng của Hội Thánh với các quyền lực trần gian, ông cũng được

phép chiêm ngưỡng chiến thắng và sự giải cứu cuối cùng của những người trung tín. Ông thấy Hội Thánh bị lôi vào cuộc xung đột chết người với con thú và hình tượng của nó, và việc thờ lạy con thú ấy bị cưỡng bách dưới hình phạt tử hình. Nhưng nhìn vượt qua khói lửa và tiếng ầm ầm của chiến trận, ông thấy một đoàn người trên núi Si-ôn cùng với Chiên Con; thay vì mang dấu của con thú, họ có 'Danh của Cha được viết trên trán họ'. Và ông lại thấy 'những người đã thắng con thú, và hình tượng của nó, và dấu của nó, và số của tên nó, đứng trên biển thủy tinh, cầm những đàn hạc của Đức Chúa Trời' và hát bài ca của Môi-se và của Chiên Con.

Những bài học này là vì ích lợi của chúng ta. Chúng ta cần giữ vững đức tin nơi Đức Chúa Trời, vì trước mắt chúng ta là một thời kỳ sẽ thử thách linh hồn con người. Đấng Christ, trên núi Ô-liu, đã thuật lại những sự phán xét đáng sợ sẽ xảy ra trước khi Ngài tái lâm: 'Các ngươi sẽ nghe nói về chiến tranh và tin đồn về chiến tranh.' 'Nước này sẽ dấy lên nghịch cùng nước kia, và vương quốc nghịch cùng vương quốc; và sẽ có nạn đói, dịch bệnh, và động đất ở nhiều nơi. Tất cả những điều ấy là khởi đầu của sự đau đớn.' Dù những lời tiên tri này đã được ứng nghiệm một phần khi Giê-ru-sa-lem bị hủy diệt, chúng có sự áp dụng trực tiếp hơn cho những ngày sau rốt.

Chúng ta đang đứng trên ngưỡng cửa của những biến cố trọng đại và trang nghiêm. Lời tiên tri đang mau chóng được ứng nghiệm. Chúa đang ở ngay trước cửa. Một thời kỳ gây mối quan tâm sâu rộng cho hết thảy những người đang sống sắp mở ra trước mắt chúng ta. Những cuộc tranh luận của quá khứ sẽ được khơi dậy; những cuộc tranh luận mới sẽ nảy sinh. Những cảnh tượng sẽ diễn ra trong thế giới của chúng ta còn chưa hề được mơ tưởng. Sa-tan đang hành động thông qua các tác nhân loài người. Những người đang nỗ lực sửa đổi Hiến pháp và tìm cách ban hành một đạo luật bắt buộc tuân giữ ngày Chủ nhật không mấy nhận thức được hậu quả sẽ như thế nào. Một cuộc khủng hoảng đang kề cận.

"Nhưng các đầy tớ của Đức Chúa Trời không được cậy vào chính mình trong tình thế khẩn cấp lớn lao này. Qua những khái tượng ban cho Ê-sai, Ê-xê-chi-ên và Giăng, chúng ta thấy thiên đàng gắn bó mật thiết với những biến cố đang diễn ra trên đất đến mức nào, và thấy sự chăm sóc của Đức Chúa Trời đối với những người trung thành với Ngài lớn lao dường nào. Thế gian không phải là không có Đấng cai trị. Chương trình của những sự kiện sắp đến ở trong tay Chúa. Đấng Uy Nghi của thiên đàng nắm giữ vận mệnh các dân tộc cũng như các công việc của Hội Thánh Ngài, dưới quyền tể trị của chính Ngài." Lời Chứng, tập 5, 752, 753.